

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl samosoudcem JUDr. Bc. Kryštofem Hornem v právní věci

žalobce: **Mgr. K. V.**
bytem X
zastoupený advokátem JUDr. Emilem Flegelem
sídlem K Chaloupkám 3170/2, Praha 10

proti
žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**
sídlem Zborovská 11, Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 11. 2021, č. j. 136747/2021/KUSK,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného označeného v záhlaví (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž žalovaný dle § 92 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) zamítl jako opožděné odvolání žalobce proti rozhodnutí Městského úřadu Lysá nad Labem (dále jen „správní orgán I. stupně“), ze dne 6. 11. 2020, č. j. MULNL-OD/77891/2020/GO (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Prvostupňovým rozhodnutím byl žalobce shledán vinným ze spáchání přestupku provozovatele vozidla dle § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), neboť dne 15. 12. 2019 bylo prostřednictvím automatizovaného technického prostředku používaného bez obsluhy zjištěno, že blíže nezjištěný řidič žalobcem provozovaného vozidla při řízení tohoto vozidla překročil

nejvyšší dovolenou rychlost. Za tento přestupek byla žalobci uložena povinnost zaplatit pokutu ve výši 1 500 Kč a podle ustanovení § 95 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky ve spojení s § 79 odst. 5 správního řádu a § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., kterou se stanoví paušální částka nákladů řízení, ve znění pozdějších předpisů povinnost náhrady nákladů řízení ve výši 1 000 Kč.

Splnění procesních podmínek a rozsah soudního přezkumu

2. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou a splňuje všechny formální požadavky na ni kladené. Jde tedy o žalobu projednatelnou.
3. Soud vycházel při přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), přičemž napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.). Vady, k nimž by byl povinen přihlédnout z moci úřední, soud neshledal.

Podstatný obsah správního spisu

4. Dne 16. 12. 2019 oznámila Městská policie Lysá nad Labem správnímu orgánu I. stupně, že se neznámý pachatel dne 15. 12. 2019 v 13:49 h na pozemní komunikaci v obci Starý Vestec dopustil přestupku proti bezpečnosti silničního provozu, neboť jako řidič osobního vozidla registrační značky X řídil po pozemní komunikaci toto vozidlo rychlostí 63 km/h (po odečtení maximální přípustné odchylky měřicího zařízení ve výši 3 km/h), ačkoliv nejvyšší povolená rychlost v daném úseku činila 50 km/h. Tímto jednáním se nezjištěný řidič dopustil přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu.
5. Ze správního spisu soud dále zjistil, že dne 27. 12. 2019 byla žalobci doručena výzva k uhrazení určené částky, respektive alternativně ke sdělení potřebných údajů o řidiči vozidla, a to na základě zjištění Městské policie Lysá nad Labem shora uvedeného. Dle správního orgánu I. stupně žalobce jako provozovatel vozidla v rozporu s § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu nezajistil, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla silničního provozu na pozemních komunikacích stanovená zákonem.
6. Podáním ze dne 14. 2. 2020 žalobce správnímu orgánu I. stupně sdělil, že řidičem vozidla byl P. Y., narozen X, bytem X. K výzvě správního orgánu I. stupně k podání písemného vysvětlení, která byla označené osobě doručena na shora uvedenou adresu fikcí, obdržel následně správní orgán I. stupně písemné podání od osoby podepsané jménem Y., která potvrdila, že v uvedený čas skutečně byla řidičem vozidla. S ohledem na podezření správního orgánu I. stupně, že podání bylo učiněno jinou osobou než panem Y., adresoval správní orgán I. stupně na shora uvedenou adresu výzvu k podání písemného vysvětlení opětovně. Zásilka, u níž bylo vyloučeno její vložení do schránky, se posléze vrátila správnímu orgánu I. stupně zpět.
7. Protože správní orgán I. stupně dospěl k závěru, že postup provozovatele vozidla (žalobce), který za řidiče vozidla označil osobu, která je opakovaně označována za řidiče ve velkém množství řízení o přestupcích, byl účelový a směřoval toliko k zániku jeho odpovědnosti za přestupek provozovatele vozidla, usnesením ze dne 14. 7. 2020, č. j. MULNL-OD/50774/2020/Go, řízení o přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu odložil.
8. Příkazem ze dne 14. 7. 2020, č. j. MULNL-OD/50791/2020/Go, byl žalobce uznán vinným přestupkem provozovatele vozidla dle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu a

byla mu uložena pokuta ve výši 1 500 Kč. Proti příkazu podal žalobce v zákonem stanovené lhůtě odpor, protože byl příkaz zrušen a správní orgán I. stupně pokračoval v řízení o přestupku provozovatele vozidla.

9. Prvostupňovým rozhodnutím správní orgán I. stupně shledal žalobce opětovně vinným z přestupku provozovatele vozidla. Ve správním spisu je založena doručenka, z níž se podává, že prvostupňové rozhodnutí bylo žalobci doručeno fikcí. Zásilka s prvostupňovým rozhodnutím byla dle doručanky uložena u provozovatele poštovních služeb a připravena k vyzvednutí dne 12. 11. 2020. Na doručence je dále zaškrtnut údaj o tom, že na adrese, kde nebyl žalobce zastižen (X), byla zanechána výzva k vyzvednutí zásilky s poučením

o důsledcích nevyzvednutí nebo odmítnutí převzetí zásilky. Nechybí ani podpis poštovní doručovatelky. Po uplynutí úložní doby vložila poštovní doručovatelka dne 26. 11. 2020 zásilku do domovní schránky na uvedené adrese.

10. Dne 11. 12. 2020 podal žalobce proti prvostupňovému rozhodnutí odvolání, které žalovaný napadeným rozhodnutím (ve znění opravného rozhodnutí ze dne 9. 11. 2021, č. j. 138907/2021/KUSK) dle § 92 odst. 1 správního řádu zamítl jako opožděné. Uvedl, že žalobci bylo prvostupňové rozhodnutí doručeno fikcí dne 23. 11. 2020, a lhůta pro podání odvolání mu tedy uplynula dne 8. 12. 2020. Následujícího dne nabylo prvostupňové rozhodnutí právní moci. Žalobce však odvolání podal teprve dne 11. 12. 2020, tj. po uplynutí zákonné 15denní lhůty.

Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

11. Žalobce v žalobě namítá, že byl ze strany provozovatele poštovních služeb – České pošty, s.p. – poučen o tom, že zásilka s prvostupňovým rozhodnutím byla uložena dne 16. 11. 2020. Žalobce měl tedy legitimně za to, že mu prvostupňové rozhodnutí bylo doručeno fikcí dne 26. 11. 2020, tedy téhož dne, kdy mu byla zásilka s prvostupňovým rozhodnutím vhozena do schránky. Proto žalobce spoléhal na to, že posledním dnem zákonné 15denní lhůty pro odvolání je den 11. 12. 2020, nikoliv den 8. 12. 2020. K důkazu žalobce soudu předložil originál poučení adresáta, tj. z poštovní obálky odtrženou chlopeň, která mu měla být zanechána na doručovací adrese. Na poučení o právních důsledcích (§ 23 odst. 5 správního řádu) je uvedeno datum „16/11/20“ a je na něm zanesen (údajný) podpis poštovní doručovatelky. Toto poučení (a s ním i výzvu k vyzvednutí zásilky, tj. oznámení o neúspěšném doručení) si žalobce ze své domovní schránky vyzvedl právě dne 16. 11. 2020. Žalobce je názoru, že mu nelze přičítat k tíži vadné poučení, a na jeho odvolání je tak zapotřebí pohlížet jako na odvolání včasné, učiněné poslední den lhůty.
12. Ve vyjádření k žalobě žalovaný uvedl, že z doručanky založené ve správním spisu (jejíž kopii žalobce zakomponoval do textu vyjádření) je patrné, že poštovní doručovatelka se pokoušela žalobci zásilku s prvostupňovým rozhodnutím doručit dne 12. 11. 2020. Dle žalovaného není věrohodné, že by doručování zásilky probíhalo dne 12. 11. 2020, ale poučení o důsledcích nevyzvednutí zásilky by poštovní doručovatelka vhodila do schránky o čtyři dny později. Žalovaný rovněž považuje za nevěrohodné tvrzení, že by si žalobce po dobu čtyř dnů nevybíral poštovní schránku. Žalovaný je přesvědčen o obstrukčním charakteru jednání žalobce, a to i s ohledem na to, že v průběhu řízení o přestupku za řidiče vozidla označil osobu, která má v České republice zrušený pobyt od roku 2004 a jejíž jméno je k obstrukcím využíváno i v jiných řízeních. Žalovaný navrhl žalobu zamítnout jako nedůvodnou.
13. V replice k vyjádření žalovaného žalobce uvedl, že s doručenkou, resp. její kopii se seznámil poprvé ve vyjádření k žalobě, a že z jejího obsahu tedy nemohl do té doby vyvozovat žádné skutečnosti. Žalobci není známo, kdy měl probíhat pokus o doručení písemnosti (zda dne 12. 11. 2020 nebo dne 16. 11. 2020), a je to dle jeho názoru ostatně irelevantní. Podstatná je toliko skutečnost, že z poučení, které mu bylo zanecháno v poštovní schránce, vyčetl datum 16. 11. 2020 a informaci o tom, že si zásilku může vyzvednout ve lhůtě 10 dní od tohoto data, kdy bude písemnost považována za doručenou. Na závěr se žalobce ohradil proti tvrzení žalovaného, že by se snad dopouštěl jakéhokoliv obstrukčního jednání.

Posouzení žaloby

14. Žaloba obsahuje jediný žalobní bod. Žalobce se domnívá, že o jeho odvolání měl žalovaný meritorně rozhodnout, a nikoliv jej zamítnout dle § 92 odst. 1 správního řádu pro opožděnost, neboť žalobce důvodně vycházel z toho, že mu bylo prvostupňové rozhodnutí doručeno fikcí dne 26. 11. 2020, a že mu tedy odvolací lhůta uplyne teprve dne 11. 12. 2020, kdy podal odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí. Jako důkaz žalobce soudu doložil originál poučení adresáta o právních důsledcích, které poštovní doručovatel v souladu s § 23 odst. 5 správního řádu vkládá do domovní schránky (popř. na jiné vhodné místo) společně s oznámením o neúspěšném doručení písemnosti (§ 23 odst. 4 správního řádu). Součástí žalobcem předloženého poučení, které mu mělo být ponecháno v domovní schránce, je mj. informace o tom, že jestliže si adresát uloženou zásilku ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byla připravena k vyzvednutí, nevyzvedne, považuje se písemnost za doručenu posledním dnem této lhůty (§ 24 odst. 1 správního řádu). Žalobce soudu naopak nepředložil oznámení o neúspěšném doručení, které si dle svých slov vyzvedl ze své domovní schránky spolu s poučením dne 16. 11. 2020, a obsah této písemnosti tak soudu není znám.
15. Soud předně uvádí, že žalobce nezpochybňuje údaje uvedené na doručence připojené k prvostupňovému rozhodnutí. Nerozporuje tedy ani samotnou skutečnost, že pokus o doručení zásilky měla poštovní doručovatelka skutečně podniknout dne 12. 11. 2020 a že téhož dne byla na příslušné pobočce České pošty zásilka připravena k vyzvednutí. Žalobce namítá toliko, že se řídil údajem uvedeným v poučení adresáta (tj. tam uvedeným datem 16. 11. 2020), a že se tedy důvodně domníval, že mu bylo prvostupňové rozhodnutí doručeno fikcí dne 26. 11. 2020.
16. Podmínky pro doručení písemnosti fikcí shrnul rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v rozsudku ze dne 20. 12. 2016, č. j. 3 As 241/2014 - 41, č. 3524/2017 Sb. NSS. Jsou jimi (1) doručování na správnou adresu, (2) výzva adresátovi k vyzvednutí písemnosti včetně řádného poučení a (3) marné uplynutí desetidenní úložní doby, tedy nevyzvednutí doručované písemnosti na příslušné poště. Pokud by tedy společně s výzvou k vyzvednutí zásilky (tj. oznámením o neúspěšném doručení) nebylo v domovní schránce žalobce zanecháno poučení o právních důsledcích souvisejících s obsahem zásilky, nemohlo by být rozhodnutí doručeno zákonem stanoveným způsobem, a nemohla tak ani nastat fikce jeho doručení (srov. k obsahově obdobné úpravě v daňovém řízení rozsudky ze dne 14. 4. 2014, č. j. 2 Afs 69/2012 - 124, a ze dne 26. 11. 2020, č. j. 6 Afs 231/2020 - 44). V nyní projednávané věci není sporu o tom, že podmínky pro doručení prvostupňového rozhodnutí fikcí splněny byly. Soud musí však posoudit, kdy tato fikce nastala a zda bylo žalobcovo odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí včasné, či opožděné.
17. Jak soud uvedl již v narační části rozsudku, na žalobcem doloženém poučení adresáta je zaneseno datum 16. 11. 2020, které však nekoresponduje s datem 12. 11. 2020, kdy měla poštovní doručovatelka – dle údaje na doručence – učinit neúspěšný pokus o doručení zásilky. Pokud by tedy soud vyšel z toho, že poštovní doručovatelka skutečně na poučení chybně vyznačila datum 16. 11. 2020, nebylo by možné přičítat žalobci k tíži, že běh desetidenní lhůty dle § 24 odst. 1 správního řádu odvíjel od tohoto data a že měl za to, že mu bylo prvostupňové rozhodnutí doručeno fikcí až dne 26. 11. 2020. Soud však nemohl přehlédnout skutečnost, že podpis, který zanesla poštovní doručovatelka na doručenkou, se na první pohled významně liší od podpisu (resp. pouhé parafy), která se nachází na poučení adresáta. Stejně tak soud zaznamenal odlišný formát dat uvedených na obou písemnostech.

Zatímco na doručence je uvedeno datum ve formátu „12. 11. 2020“, datum na poučení je vyznačeno ve formátu „16/11/20“. Soud tedy pojal pochybnosti o tom, zda poučení adresáta skutečně vyplňovala poštovní doručovatelka.

18. Na dotaz soudu Česká pošta, s. p. sdělila (viz č. l. 25 soudního spisu), že zásilku doručovala paní Ivana Pánková, jejíž výslech soud provedl při ústním jednání dne 2. 8. 2022.
19. Svědkyně uvedla, že v listopadu 2020 byla doručovatelkou České pošty v Nehvizdech. Žalobce viděla asi dvakrát při doručování pošty na adresu X (správně X – pozn. soudu). Uvedla, že žalobce měl hrozně moc zásilek, které nechtěl přebírat a chtěl je za deset dnů vyhazovat do schránky. Na konkrétní zásilky si nevzpomíná. Průměrně denně doručuje okolo padesáti doporučených zásilek, na jejich detaily si přirozeně nepamatuje, neboť střídala více vesnic, kde doručovala. Pokud adresát zásilky s modrým, zeleným či červeným pruhem není zastižen, tak dostane oznámení, že si má zásilku vyzvednout na poště (žalobce tak ale většinou nečinil, za deset dnů se mu zásilka vždy vyhazovala do schránky). Svědkyně uvedla, že při neúspěšném pokusu o doručení „vypíše dopis“ (datum a čas, kdy zvonila u dveří) a do schránky hází papírovou výzvu (oznámení – pozn. soudu), do kdy je možno zásilku vyzvednout. Ze strany (dopisu – pozn. soudu) utrhne poučení, které vždy hází do schránky současně s výzvou v ten samý den. I tam se vyplňuje datum. Svědkyně uvedla, že poučení se vždy vyhazuje spolu s výzvou, neboť zásilka musí být na poště uložena již bez poučení.
20. Soud svědkyni předložil prázdnou úřední obálku s modrým pruhem a požádal ji o vyplnění údajů, jako by ji v den konání ústního jednání neúspěšně doručovala, a to způsobem, jak to běžně dělá. Svědkyně vyplnila (viz č. l. 58 soudního spisu) v prohlášení doručujícího orgánu u doručení datum, zaškrtnula, že byla ponechána výzva spolu s poučením o důsledcích nevyzvednutí nebo odmítnutí převzetí zásilky, a to z důvodů nezastižení adresáta („NEZASTIŽEN“), a vyplnila své jméno a příjmení. Na druhou stranu obálky napsala úložní dobu (2. 8. - 12. 8. 22) s paraťou. Poučení zůstalo nevyplněno a svědkyně uvedla, že by poučení odtrhla a vhodila do schránky. Současně soud požádal svědkyni o uvedení podpisu a data na čistý list papíru (viz č. l. 59 soudního spisu). Pro porovnání podpisu též soud svědkyni předložil doručení na č. l. 26, 38, 48 soudního spisu, kde svědkyně potvrdila, že je (jakožto příjemce písemností zasílaných soudem) podepsala, byť ohledně poslední uvedené po drobném váhání.
21. Soud též předložil svědkyni doručení založenou na č. l. 31 správního spisu (kopie této doručení vztahující se k prvostupňovému rozhodnutí je nyní uvedena též na č. l. 64 soudního spisu). Svědkyně potvrdila, že jde o její písmo a o zásilku, kterou doručovala. Pokus o doručení byl učiněn 12. 11. 2020. Poučení o důsledcích nevyzvednutí zásilky bylo zanecháno, a to právě v den pokusu o doručení, tedy 12. 11. 2020. Adresát nebyl zastižen. Nevěděla, zda bylo na poučení uvedeno datum a její podpis. Po předložení tohoto poučení založeného na č. l. 4 soudního spisu svědkyně uvedla, že nepoznává uvedený podpis a nejde o její písmo. Důvod svědkyně neznala.
22. Soud předložil svědkyni též doručení založenou na č. l. 18 správního spisu ve věci jiné žaloby vedené u zdejšího soudu pod sp. zn. 43 A 12/2022, ve které žalobce namítá obdobné nedostatky při doručování správního rozhodnutí. Svědkyně potvrdila, že jde o její písmo a o zásilku, kterou doručovala. Pokus o doručení byl učiněn 14. 12. 2020, byť měsíc a rok doručení svědkyně nebyla schopna po sobě přecíst s absolutní jistotou. V uvedené datum určitě házela do schránky výzvu, ohledně „malinkého poučení“ uvedla, že si myslí totéž,

byť s menší nejistotou. Podle zaškrtnutého políčka na doručence tomu tak bylo. Adresát též nebyl zastižen. K následně předloženému poučení na č. l. 6 soudního spisu v uvedené jiné věci popřela, že by se jednalo o její podpis, ani datum není uvedeno jejím písmem. Poučení tedy nevypisovala. Uvedla však, že se nestává a není možné, aby bylo poučení vhozeno do schránky v jiný den než samotná výzva.

23. Soud hodnotí výpověď svědkyně Pánkové jako věrohodnou. Byť uvedla, že se datum a podpis uvádí i na poučení o právních následcích doručované písemnosti, nepovažuje soud s ohledem na doručování uváděného množství zásilek denně za pravděpodobné, že tomu tak je bezvýhradně vždy a že nedochází k občasným opomenutím, kterých si ostatně svědkyně ani z povahy věci nemusí být vědoma. To koresponduje i s tím, že svědkyně na pokyn soudu vyplnit prázdnou obálku tak, jak to při nezastižení adresáta běžně dělá, ponechala kolonky data a podpisu na poučení adresáta nevyplněné a posléze spontánně uvedla, že by poučení odtrhla a vhodila do schránky, aniž by současně dodala cokoli o jeho vyplňování. Soud si je vědom, že zadaným úkolem pro svědkyni navodil situaci, kterou nelze plně s běžnou doručovací pochůzkou srovnávat. Avšak jistý stres spojený se svědeckou výpovědí může být obdobný časovému presu (spěchu) při doručování většího množství zásilek – obojí může logicky vést k opomenutí vyplnění méně důležitých kolonek, kterými se datum a podpis na poučení mohou jevit. Za logické, konzistentní a pravdivé má soud pro věc zásadní tvrzení, že tato poučení svědkyně vkládá do poštovní schránky nezastiženého adresáta vždy spolu s výzvou k převzetí zásilky (v den neúspěšného pokusu o doručení, který zaznamenává do prohlášení doručujícího orgánu), neboť zásilky se musí na poště ukládat až po odtržení uvedeného poučení. Z prohlášení svědkyně o pravosti jejího písma na předložených doručenkách (obsažených ve správních spisech v projednávané věci i ve věci vedené pod sp. zn. 43 A 12/2020) a též z faktu, že tam použité písmo i podpisy (parafy) odpovídají jejich podobou podpisům a datům, které svědkyně při jednání sama napsala, nebo za své označila, má soud za bezpečně prokázané, že svědkyně skutečně doručenky vyplňovala a zásilky k nim se vztahující doručovala. Soud je na základě výše uvedeného též přesvědčen, že k pokusu o doručení došlo skutečně v den na doručenkách uvedený a že v tentýž den bylo podle obvyklé a logické praxe v žalobcově schránce spolu s výzvou k převzetí zásilky zanecháno i příslušné poučení. Není ostatně ani důvod, aby svědkyně vyplňovala na doručenku jiné než skutečné datum uskutečnění pokusu o doručení. Pokud by se snad pokus o doručení např. neuskutečnil 12. 11. 2020, ale až 16. 11. 2020, jak tvrdí žalobce, neshledává soud logické vysvětlení pro to, aby žalobkyně vyplnila jedním písmem doručenku se špatným datem a jiným písmem poučení adresáta. Vyplnění žalobcem předložených poučení (na kterých jsou uvedena shodná čísla jednací jako na doručenkách obsažených ve správních spisech a která se tedy k předmětným zásilkám bezpochyby vztahují) totiž svědkyně popřela a ani tam uvedený podpis a datum nejsou podobné písmu, které používá. Soud má tedy po provedeném dokazování za to, že tato poučení (předložená pro účely dvou řízení před zdejším soudem jako důkazní prostředek, který má podstatný význam pro rozhodnutí) byla do poštovní schránky žalobce vložena nevyplněná a až posléze byla nezjištěnou osobou doplněna (pozměněna, zfalšována), a to nejspíše v rámci obstrukční procesní taktiky, jejímž cílem bylo zprostit žalobce odpovědnosti za přestupek. Závěru o obstrukčním záměru nasvědčuje jak postup žalobce ve správním řízení, který označil za řidiče osobu, které nebylo možné doručovat a o které je známo, že je často obstrukčně označována jako tzv. „fiktivní řidič“ (viz záznam na č. l. 18 správního spisu), tak i výpověď poštovní doručovatelky, podle které žalobce

přijímal velké množství úředních zásilek, které si nepřebíral a vyčkával až na konec úložní lhůty a nechával si je vhadzovat do schránky.

24. Vzhledem k tomu, že dokazováním bylo vyvráceno žalobcovo tvrzení o tom, že byl ze strany doručujícího orgánu uveden na písemném poučení v omyl ohledně data doručování, dospěl soud k závěru o nedůvodnosti žaloby. Třebaže poučení, které bylo žalobci coby adresátovi prvostupňového rozhodnutí vloženo do domovní schránky, bylo dle soudu v okamžiku jeho vložení do schránky prosto data, má soud za to, že tato skutečnost ještě nesvědčí o tom, že by žalobce byl nedostatečným či chybným způsobem informován o datu, od něhož měl odvíjet doručení písemnosti fikcí, tedy že by nebyl řádně poučen ve smyslu § 23 odst. 5 správního řádu. Žalobce nenamítá, že by snad na oznámení o neúspěšném doručení písemnosti, jímž je adresát dle § 23 odst. 4 správního řádu vyzýván, aby si uloženou písemnost vyzvedl ve lhůtě 10 dní (a které si žalobce dle svých slov z domovní schránky spolu s poučením adresáta vyzvedl dne 16. 11. 2020), nebylo datum neúspěšného doručování (které bylo zároveň datem, kdy byla zásilka uložena a připravena k vyzvednutí) vyznačeno. Toto oznámení (výzvu) ani jeho kopii žalobce soudu nedoložil. Protože dle doručanky poštovní doručovatelka zásilku žalobci neúspěšně doručovala dne 12. 11. 2020, je zapotřebí vycházet z toho, že totéž datum bylo vyznačeno rovněž v oznámení o neúspěšném doručování. Byť je na předmětnou doručenkou zapotřebí nahlížet jako na soukromou listinu¹, neznamená tato skutečnost, že nemá důkazní váhu. Žalobce nad rámec výše vyvráceného tvrzení o vadném poučení údaje na doručence uvedené nezpochybnil (neznevěrohodnil) předestřením jiné srovnatelně pravděpodobné verze reality (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 1. 2014, č. j. 7 As 30/2013 - 34). Soud tedy vychází z toho, že na oznámení o neúspěšném doručování bylo – stejně jako na doručence – vyznačeno datum 12. 11. 2020. Proto nastala fikce doručení v pondělí dne 23. 11. 2020. Posledním dnem patnáctidenní odvolací lhůty tak byl den 8. 12. 2020. Podal-li tedy žalobce odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí dne 11. 12. 2020, učinil tak skutečně opožděně.

25. Ke stejnému správnému závěru dospěl i žalovaný.

Závěr a rozhodnutí o náhradě nákladů řízení

26. Vzhledem k tomu, že žalobní bod je nedůvodný a soud nezjistil žádnou vadu, k níž by byl povinen přihlédnout i bez námítky, byla žaloba zamítnuta (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
27. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nebyl v řízení úspěšný, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Procesně úspěšnému žalovanému soud náhradu nákladů řízení nepřiznal, neboť mu v řízení žádné náklady nevznikly.
28. Soud k tomu nad rámec nutného odůvodnění dodává, že obhajobu správního rozhodnutí napadeného toliko na základě zfalšovaných podkladů v daném případě nelze považovat

¹ Doručenka byla veřejnou listinou pouze do 1. 7. 2000, kdy nabyt účinnosti zákon č. 29/2000 Sb., o poštovních službách. Po tomto datu přestaly být poštovní doručanky veřejnou listinou a staly se pouze listinou soukromou (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 1. 2014, č. j. 7 As 30/2013 - 34). Doručenka je však veřejnou listinou tehdy, stanoví-li tak zákon. Např. dle § 51 odst. 1 daňového řádu platí, že doručení písemností, které se doručují do vlastních rukou nebo jejichž převzetí má být potvrzeno adresátem, potvrdí doručující řádně vyplněnou doručenkou, která je **veřejnou listinou**. Daňový řád tedy explicitně stanoví, že doručenka, je-li řádně vyplněná, se považuje za veřejnou listinu (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 10. 2020, č. j. 6 Afs 200/2020 - 33). Žádné obdobné ustanovení však správní řád neobsahuje.

za běžnou administrativní činnost, jejíž náklady mají správní orgány nést. Smysl a účel institutu náhrady nákladů řízení vyžaduje, aby náklady na obranu proti zjevnému zneužití práva nesl ten, kdo právo zneužívá. Pakliže by tedy žalovanému náklady vznikly (např. promeškaný čas či cestovní náklady v případě jeho účasti u nařízeného jednání), soud by mohl v daném případě jejich náhradu žalovanému vůči žalobci přiznat (srov. § 60 odst. 6 a 8 s. ř. s.).

Poučení :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 2. srpna 2022

JUDr. Bc. Kryštof Horn, v. r.
samosoudce